

Mi a megigazulás?

Kevin Williams

illbehonest.com/hungarian

A megigazulás egy törvényszéki, egy jogi nyilatkozat a Menny trónterme előtt arról, hogy egy ember megigazult, tehát igaz Isten előtt. Ugye a kereszten, a János 19:30-ban, Jézus azt mondja "Elvégeztetett." Azon a kereszten mindent elvégzett az üdvösségért. A 2Kor 5:21-ben olvashatjuk, hogy "az, aki nem ismert bűnt", Krisztus, aki bűn nélkül volt, nem ismert bűnt, "bűnné lett értünk." Ez nyilvánvalóan nem azt jelenti, hogy bűnt követett el, hiszen Ő nem ismert bűnt, de értünk bűn áldozattá lett. Mindazok helyett lett feláldozva, akik megbánják bűneiket és bizalmukat Krisztusba vetik. "Hogy mi Isten igazsága legyünk..."

Ez az, amit a teológusok úgy hívnak, hogy a nagy csere. Ugye két áthárítás, két csere történt ott a kereszten. Az első az, hogy a hívő bűne, a bűnének a vétke, a hívő bűnlajstroma áthárult Jézus Krisztusra. Tegyük fel, hogy tízezer fontnyi vagy dollárnyi büntetést kell kifizetnem és valaki odamegy a hivatalhoz és azt mondja, hogy "Vezesd át Kevin tartozását az én számlámra." "Hárítsd rám." Ugye az az én tartozásom volt, az én büntetésem, és az én felelősségem volt, hogy kifizessem. Attól a pillanattól kezdve, hogy megtörténik az áthárítás a másik emberre, onnantól kezdve már nem az én felelősségem, hogy kifizessem. Onnantól teljes egészében az ő felelőssége, hogy kifizesse. Látod, ez történt azon a kereszten is. Az én bűnöm és mindazok bűne, akik hisznek Jézus Krisztusban, akik alárendelik magukat neki és akik engedik, hogy megmentse őket, az ő bűnüket átvezették, áthárították Jézus Krisztusra, és így Ő azt kifizette ott a kereszten. Ez az egyetlen módja annak, hogy valaki megbocsájtást nyerjen. De Krisztus nem csak elvette a tartozásunkat, hanem cserébe az ő igazságát megkapja a hívő. Jézus Krisztus tökéletes életet élt, sosem hazudott, sosem lopott és mindig azt tette, ami kedves volt az Atya előtt. Mi történik akkor, amikor valaki valóban hisz, amikor valaki megbánja a bűneit és Jézus Krisztusba veti a bizalmát, hogy mentse meg őt? Nem csak az ő bűne tűnik el, de Jézus Krisztus igazságát, Jézus Krisztus tökéletes életét, beszámítják a hívőnek. Isten most már úgy tekint rám, mint aki mindig azt cselekszi, ami kedves az Ő szemében, mert már nem saját jogomon néz rám, hanem annak jogán, hogy Krisztus mit tett.

Nagyon ajánlom nektek Charles Leiter kitűnő könyvét, a "Megigazulás és újjáteremtés"-t. Ebben nagyon könnyen érthető nyelven magyarázza el ezeket a csodálatos és lényeges igazságokat. A következő példát is ott írja le: Három egyetemi diák beiratkozott fizika szakra. A

tanév első napján azt mondja a professzor az első diáknak, aki a kétéves szakra érkezett, azt mondja neki, hogy "5-öst kaptál." Mire az visszakérdez: "5-öst kaptam? Még nem is tettem semmit, hogyan kaphattam 5-öst?" A tanár megismétli: "5-öst kaptál." Erre a diák ezt mondja: "Igen! Igen! 5-öst kaptam! Úgy érti, akkor most már csupán saját örömömre tanulhatom az anyagot?" Nos, ez így van minden igaz hívőnél. Attól a perctől kezdve, amikor elfordulnak a bűntől és saját maguktól és bíznak és gyermeki hittel hisznek Jézus Krisztusban, hogy megmentse őket, onnantól minden bűnük eltűnik, a saját osztályzatuk, a bűnük saját szánalmas osztályzata el lett törölve, mert Krisztus mindenért megfizetett és Jézus Krisztus osztályzatát, Jézus Krisztus tökéletes életét, számítják be annak a hívőnek.

Nos, a második diák is beszél a kétéves kurzus első napján és a professzor mondja neki, hogy "5-öst kaptál." Erre azt feleli: "Nem, ezt én nem fogadom el, én meg akarok dolgozni az osztályzatomért." Hát ez a törvényeskedő, a katolikus vagy muszlim felfogás és sok magát kereszténynek valló ember felfogása, akik nem bíznak Jézus Krisztus elvégzett munkájában. A valóság az, hogy a saját osztályzatunk sosem lesz elégséges. A saját jegyünk csak a pokolba jutáshoz lesz elég, de fel van ajánlva nekünk az 5-ös is.

A harmadik diák is megérkezik a kétéves tanfolyam első napján és a professzor mondja neki, hogy "5-öst kaptál." A diák így válaszol: "5-öst kaptam? Hát ez csodás!" Kimegy az ajtón és azonnal eldobja a fizika könyvét. Hát, ez a hamis megtérő, ez az, aki valójában nem hiszi el azt, amit vall. Sosem látta Krisztust igazán. De figyeljetelek, ennek a hasonlatnak a lényege az, hogy attól a perctől, hogy valaki valóban bízik Krisztusban, Isten trónja előtt örökre megigazul annak köszönhetően, amit Krisztus tett. A megváltást vagy teljesen Krisztusra bízod, vagy elveszel. A Római levél 4:2-ben Pál példaként leírja, hogy Ábrahám hogyan igazult meg, hogy hogyan lett igaz Isten előtt, példaként arra, hogy minden ember hogyan lehet igaz Isten előtt, hogy az emberek hogyan igazulhatnak meg Isten előtt. Krisztus mindent elvégzett a kereszten, de hogyan lesz az áthárítva a hívőkre? Hogy írják jóvá ezt a csillagos 5-öst a hívők javára? A válasz az, hogy hit által. De óvatosnak kell lenni, mert sokan azt mondják, hogy "igen, elhiszem, hogy Jézus elvégzett mindent a kereszten" és azt is mondják, hogy "elhiszem, hogy hit által lett ez jóváírva a részünkre", de ha pontosabban megnézzük, akkor "hit" alatt "cselekedeteket" értenek. Jakab azt mondta, hogy a cselekedetek nélküli hit halott. Valóban, az igaz hit jó cselekedeteket fog eredményezni. - Jakab 2:26 Az igazi üdvözítő hit, a valós hit mindig jó cselekedeteket eredményez. "A szeretet által munkálkodó hit." – Gal 5:6 Mert amit teszünk, az felfedi, hogy valójában mit hiszünk. Minden más csak üres vallásos beszéd. De ugye a hit, bár a valós üdvözítő hit jó cselekedeteket eredményez, a hit pont az ellentéte a cselekedeteknek.

A szöges ellentéte, éppen hogy meg kell tagadnunk bárminemű bizalmat a saját

cselekedeteinkben. A Zsidókhöz írt levél azt mondja, hogy az üdvözítő hit alapja a “holt cselekedetekből való megtérés.” – Zsid 6:1 Meg kell térnünk a magunkba vetett hitből és meglátnunk, hogy Krisztus mindent elvégzett. Higgyél benne. A Róma 4:2-ben Pál így érvel: “Ha ugyanis Ábrahám cselekedetekből igazult meg, akkor van mivel dicsekednie, de nem Isten előtt.” Ha Ábrahám cselekedetei számítottak volna, ha az számított volna, hogy valamit tett, hogy akár jó döntéseket hozott, vagy egy bizonyos szintre feldolgozta magát, akkor lenne mivel dicsekednie, akkor azáltal valamilyen értelemben megdolgozna az üdvösségéért, de nem Isten előtt. Semmivel sem dicsekedhet és ezt bebizonyítja a Róma 4:3-ban: “De mit mond az Írás? HITT ÁBRAHÁM ISTENNEK, ÉS ISTEN EZT SZÁMÍTOTTA BE NEKI IGAZSÁGUL.” Tehát attól a perctől kezdve, amikor Ábrahám először hitt Istenben, hitt Isten Igéjében, amiről mi tudjuk, hogy Jézus Krisztus, ahogyan mi is hiszünk Krisztusban. Attól a perctől kezdve, hogy valaki hisz Krisztusban, és többé nem bízik magában és felismeri, hogy Krisztus mindent elvégzett, mindezt igazságként írják jóvá annak az embernek; megigazult lesz Isten trónusa előtt a Mennyben. Láthatjuk, hogy ha az emberek azért tennének dolgokat, hogy megnyerjék Isten jóindulatát, akkor az nem lenne kegyelemből.

Nem lenne az üdvösség ajándéka. Látod, nem érdemelheted ki az Istenhez vezető utat. Le kell mondanod arról, hogy bízzál magadban. Semmi olyat nem tudsz tenni, amivel elfogadna téged. Hogy ha úgy gondolkodsz, hogy “Tudod, van ez a sok bűnöm, de remélem, hogy a jó tetteim többet nyomnak majd a latba, mint a rossz tetteim”, akkor ez olyan, mintha megpróbálnál megvesztegetni egy bírót. Azt mondod, hogy “Bíró Uram, fogadja el ezt a borítékot, telve a jó tetteimmel és ne vegye figyelembe a rossz tetteimet.” Csak egy korrump bíró menne bele ilyenbe. Isten nem fogadja el a megvesztegetést, de az ember mégis adósává próbálja tenni Istent. Az ember nem hajlandó abban bízni, amit Krisztus tett, mert azt szeretné érezni, hogy Isten tartozik neki valamivel. De Isten semmivel sem tartozik nekünk, csak a pokollal, mert “mindenki vétkezett és híjával van az Isten dicsőségének.” – Róm 3:23

“NINCSEN IGAZ EMBER EGY SEM.” - Róm 3:10 Ha a gondolataidat ma este leadnák a tv-ben és mindenki láthatná a gondolataid, az elmúlt hónapod összes gondolatát, nem aggódnál, hogy a gyerekeid, az anyukád, a szüleid, barátaid és kollegáid látnák, hogy miket gondoltál? Márpedig a gondolataid a szívedet tükrözik. Arra akarok kilyukadni, hogy senki sem elég jó, hogy Isten előtt megálljon. Tökéletesnek kellene lenned, DE Krisztus már mindent elvégzett. Le kell vened a tekintetedet magadról és Őrá kell tekintened, aki megfizetett minden gonosz gondolatért, minden gonosz tettért, minden gonosz szóért. És ha felkelsz és követed Őt, nem abban bízva, hogy milyen jól tudod követni, hanem abban bízva, hogy Ő mit tett, akkor meg fog menteni téged.

Figyeld meg, azt írja, hogy “aki pedig nem fáradozik”, az, aki feladja a magába vetett hitet és egyszerűen Őbenne hisz, Istenben hisz, aki az istentelent megigazítja. Hisz Krisztusban. Figyeld meg, hogy nem azt mondja, hogy az, aki egy bizonyos szintre felküzdi magát, vagy az, aki rendbe rakja az életét, vagy az, aki vallásos lesz és eljut arra a pontra, amikor már elfogadható Isten előtt, mert nem azon a ponton lettünk Krisztushoz elhívva. Azt írja, hogy “Aki pedig nem fáradozik, HANEM HISZ ABBAN, AKI MEGIGAZÍTJA az istentelent” – Róm 4:5 Isten igazít meg, Ő tesz istentelen bűnösöket igazgá Isten trónja előtt a Mennyben. Ézsaiás azt mondja, hogy “Jöjjetek, vegyetek bort és tejet, nem pénzért és nem fizetségért!” – Ézs 55:1 Meg kell nézned a fizetség oldalát, hogy igazából semmit sem adhatsz Istennek. Te, akinek semmi pénze sincs, aki semmit nem kínálhat Istennek, be kell látnod, hogy SEMMIT sem kínálhatsz Istennek. Fejezd be a Vele való alkudozást. “Majd egy bizonyos szintre feldolgozom magam és akkor majd elfogadsz.” Lásd be, hogy nincsen semmilyen alapod az alkura. Magad árán sosem leszel elfogadható a számára, hanem csak úgy, ha alárendeled magad Krisztus bevégzett munkájának. Bízzál benne azzal kapcsolatban, amit tett. Ő megigazítja az istentelen embert már akkor, amikor még bűnben él. Kizárólag ilyen módon hív, hogy „jőjj”. Charles Spurgeon használta egyszer ezt a példázatot: “Volt egy festő, aki le akarta festeni a várost, amiben élt. Volt ott egy közismert utcaseprő és a festő szerette volna őt is lefesteni. Így hát megkérte az embert “Holnap gyere a műtermembe és fizetek azért, hogy megfesthesselek. Beillesztelek a festményembe, mert szeretném, hogy egy utcaseprő is szerepeljen rajta.” Az utcaseprő hazament, megfürdött, megmosta és megfésülte a haját és felvette a legjobb öltönyét. Amikor azonban odaért a műteremhez, elküldték, mert nem ilyen szerepre hívták meg, hanem koszos utcaseprőnek.” Te sem igaz emberként vagy hivatalos a Krisztusban való örök életre, hanem úgy jöhetsz Hozzá üdvösségért, ahogyan ebben a pillanatban vagy, a bűnödben, mint koszos és nyomorult bűnös. Ez az egyetlen kiindulási pont, amin elfogad téged, ha úgy jössz Hozzá, hogy nem a saját érdemeidet sorolod, hanem az Ő vérére tekintesz, ha bízol abban, amit érted tett a kereszten. Nézd ezt a csodálatos igazságot itt, hogy mit tett Krisztus: “Ahogyan Dávid is azt az embert mondja boldognak, akinek az Isten cselekedetek nélkül tulajdonít igazságot.” – Róm 4:6

Vedd észre itt is, hogy Isten a hívőnek cselekedetektől függetlenül adja az igazságot. Elveszi a bűnt és többé nem emlékszik rá, mert mind kifizette és Jézus Krisztusban igazságot ad. Megfizetett a hívő bűneiért: a múltbéli, jelen és jövőbenikért. Tehát ismét: a hívő megkapja a csillagos 5-öst Isten szemében, attól a perctől fogva, amikor hisz. És az az osztályzat sosem változik. A Róma 4:7-ben olvashatjuk: “BOLDOGOK, AKIKNEK MEGBOCSÁTTATTAK TÖRVÉNYSZEGÉSEIK.” Majd, a 8-as versben: “BOLDOG AZ AZ EMBER, AKINEK AZ ÚR

NEM TULAJDONÍT BŰNT.” – Róm 4:8 Vedd észre, hogy az Úr nem tulajdonít bünt a hívőnek, nem számolja fel neki. Természetesen van olyan, hogy amint egy szerető Atya fegyelmezi a fiát, akiben öröme van, ugyanúgy Isten is fegyelmezi a hívőt, amikor bünt követ el. De minden pálcát, ami a hívő hátát érinti, a szeretet keze helyez oda. Felismerteti velünk a bűnünket, hogy helyreigazítson minket. Attól a perctől fogva, hogy valaki hisz, Isten soha többé nem néz rá büntető bíróként, haragja teljes mértékben ki lett elégítve a kereszten. Még a hívő bűneit sem számolja fel neki, mert már megfizetett érték.

Ahhoz, hogy szemléltessem ezt az igazságot, hogy “BOLDOG AZ AZ EMBER, AKINEK AZ ÚR NEM TULAJDONÍT BŰNT.” – Róm 4:8 hogy Isten nem rója fel a hívő bűneit, egy újabb hasonlatot használok Charles Leiter kitűnő könyvéből, a “Megigazulás és újjászületés”-ből, amit csak ajánlani tudok. Így szól a hasonlat: egy férfi késve ébred reggel egy munkanapon és kapkod, odaégeti a pirítóst, majd csúnyán szól a feleségéhez, de először, észre sem veszi, hogy mit mondott. Megy az ajtóhoz, ott is goromba hozzá. Beér az irodába, ott ül az asztalánál és ekkor a Szentlélek kezdi felismertetni vele, hogy mit tett. Ez egy keresztény férfi és elkezd gondolkodni: “Lehet, hogy csúnyán szóltam a feleségemhez?” És eljut odáig, hogy már nem bírja tovább, felhívja a feleségét és azt mondja “Drágám, nagyon sajnálom.” Imádkozik és ezt mondja Istennek: “bocsáss meg, nagyon sajnálom.” Nos, mi történt volna azzal a keresztény férfivel, ha meghalt volna, mielőtt megbánta a bűnét? A Mennybe vagy a pokolba jutott-e volna? A válasz az, hogy a Mennybe jutott volna, mert ha ő egy keresztény férfi, akkor “BOLDOG AZ AZ EMBER, AKINEK AZ ÚR NEM TULAJDONÍT BŰNT.” – Róm 4:8 Isten miért nem tulajdonít bünt a hívőknek? Mert már megfizetett érte. Teljes mértékben ki lettek fizetve Jézus Krisztus által a kereszten, kétezer évvel ezelőtt. Most jöjjön ugyanaz a jelenet, de egy kis változtatással.

Későn ébred a keresztény férfi, kapkod, odaégeti a pirítóst. Csúnyán szól a feleségéhez, egy kicsit goromba vele, de most pontosan tudatában van annak, hogy mit tett, de megmakacsolja magát. Tudja, hogy goromba volt a feleségével, tudja, hogy csúnyán szólt, de makacs és nem hajlandó megbánni. Elindul otthonról, beér az irodába, de végül a Szentlélek felismerteti vele a bűnét. Nem bírja tovább, megtör és felhívja a feleségét: “Drágám, kérlek, bocsáss meg.” Istent is kéri: “Kérlek, bocsáss meg.” Nos, ebben a jelenetben pontosan tudta, hogy mit tett. Tehát, ha meghalt volna a bűnbánata előtt, akkor a Mennybe vagy a pokolba jutott-e volna? A válasz az, hogy a Mennybe jutott volna, mert “Boldog az az ember, akinek az Úr nem rója fel bűnét” – Zsolt 32:2 Miért? Mert az a bűn már ki lett fizetve a kereszten.

Figyelj, hívő ember, felejtse el ezt a római katolikus felfogást, hogy Krisztus kegyéből kiesel, majd vissza kapod, kiesel, majd vissza kapod. Mint egy kislány, amint a virágszirmokat tépkedi: “Szeret, nem szeret, szeret, nem szeret...” Amikor valakinek éppen jól megy, azt

gondolja, hogy "Igen, Krisztus szeret engem és most örömét leli bennem". Máskor meg nem megy olyan jól és azt gondolja, hogy "Most nem szeret." EZ BÜSZKESÉG! Ez az, hogy valaki büszke a saját teljesítményére. De az egyetlen mód arra, hogy elfogadtassunk, Jézus Krisztus osztályzata. Mi soha nem tudunk javítani az osztályzaton, de nem is tudjuk lerontani, mert Ő tett meg mindent. De persze ez nem azt jelenti, hogy a hívő akkor majd ezt gondolja: "Hát, hogy ha ez így van, akkor megyek és kiélvezem a bűnömet."

Abszolút nem, így csak egy hamis keresztény gondolkodik, az, aki nem változott meg igazán. De az igaz hívőt ez motiválja, hogy Krisztusért éljen. De Krisztus megigazítja az istentelent. Az egyetlen módja annak, hogy igaz legyél előtte, az az, hogy alárendeled magad annak, amit a kereszten tett, alárendeled magad Krisztusnak. A biblia azt mondja "íme, most van az elfogadott idő" – 2Kor 6:2 (tükörfordítás angolból) Amikor el tud fogadni téged, amikor el fog fogadni Isten. De egy nap már túl késő lesz. Ha hallod a hangját, akkor ne keményítsd meg a szívedet, hanem jöjj hozzá ezen a napon. Bízd rá az életed és hidd el, hogy mindent elvégzett a kereszten. A királyi menyegzőről szóló példázatban (Mt 22:1-14) Jézus egy királynak a történetét mondja el, aki menyegzőt készített a fiának és ezt mondta: "Menjetek és hívjatok meg mindenkit az ünnepre, mert készen van minden, készen van az üdvösség Krisztusban." Mindent megtett, amire szükséged van, hogy a Mennybe juss. Csak jöjj és bízzál benne, gyermeki hittel bízzál benne. Felejtsd el magadat és a bűnt, jöjj Hozzá és megmenekülsz. A példázatban volt egy férfi az ünnepségen, aki kereszténynek mondta magát, de nem viselte a menyegzői ruhát. És azt írja, hogy megkötözték kezét-lábát és kivetették a külső sötétségre, ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás. – Mt 22:13 Értelmezzük ezt a példázatot: akkoriban a király adta a ruhát, amit az embereknek a menyegzőn hordaniuk kellett. Épp úgy, ahogyan Krisztus adta az Ő tökéletes igazságának a ruháját. Ez az egyetlen igazság, az egyetlen ruha, amivel Isten előtt megjelenhetünk. Akkoriban, ha valaki nem vette föl a király által adott menyegzői ruhát, azzal a megvetését fejezte ki. Sokan próbálják magukat felöltöztetni. Még mindig azt gondolják, hogy meg tudják tisztítani magukat. Magukban bízva itt-ott foltokat varnak a ruhára, próbálnak mosakodni. De figyelj, neked Jézus Krisztus menyegzői ruháját kell felöltened. Fel kell adnod a reményt, hogy önmagadat felöltöztetheted és megtisztíthatod, és Jézus Krisztusban kell bíznod. Nézz rá és élj, semmi más tennivalód nincs, csak nézz a kereszten függő Krisztusra. Lásd, amint a neved oda van vésve a tenyerébe. Lásd a sebeket, melyeket a te vétkeid miatt ejtettek rajta. Átölel téged még ma, de el kell fordulnod önmagadtól és Hozzá kell fordulnod. Bízzál benne.

Még egy hasonlat Charles Leiter "Megigazulás és újjászületés" című könyvéből: Néha az emberek megpróbálják a hitet cselekedetté formálni. "Bár csak elég hitem lenne, bárcsak

jobban meg tudnám bánni a bűneimet.” De most nagyon figyelj: az számít, hogy miben vagy kiben hiszel. A Krisztusba vetett hit számít. Charles Leiter ezt a hasonlatot használja a “Megigazulás és újjászületés”-ben: Két híd vezet át a Grand Canyon-on. Az első híd egy rozoga kötélhíd, amely, mindegy, hogy hova teszed a lábad a hídon, szét van mállva és átszakad. Nem számít, hogy mennyi hited van abban, hogy megtart téged a híd. Csikorgathatod a fogaidat és összeszoríthatod az öklödet, bandzsíthatsz a szemeiddel és mondhatod, hogy “Én elhiszem, hogy ez a híd meg fog tartani!” Amint ráteszed a lábad arra a hídra, át fog szakadni és le fogsz zuhanni. És nem azért, mert a hídba vetett hited gyenge és rothadt, hanem mert a híd maga gyenge és rothadt.

Ha a második híd egy jól megépített beton-vas szerkezet, akkor mennyi hit kell ahhoz, hogy megtartson téged? Csupán annyi hitre van szükséged, hogy rálépj a hídra, mert amint ráteszed a lábad, meg fog tartani és nem azért, mert erős a hited, hanem mert a híd az erős. Csak egy mustármagnyi hitre van szükséged. Csak vedd a hitedet Krisztusba, bízzál Benne. Fogd a szavánál, Ő nem tud hazudni. “lehetetlen, hogy Isten hazudjon” – Zsid 6:18

Azt mondja, hogy “aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el.” – Jn 6:37 Ha ma valóban be akarod fogadni Őt, akkor fogd a szavánál. Azt mondja, hogy “ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék.” – Jn 7:37 Ha elegend van abból, hogy a bűnnek, ennek az életnek és saját magadnak az állóvizéből igyál, akkor jöjj Krisztushoz és igyál, Ő élő vizet ígér. Valódi megalégedést, valódi életet az Ő ismeretében. Nem mondaná, hogy menj hozzá, ha nem szeretné, hogy menj. Elhív téged is, hogy jöjj Hozzá. Így hát jöjj Hozzá a mai napon.

<http://illbehonest.com/hungarian/Mi-a-megigazulas-Kevin-Williams>